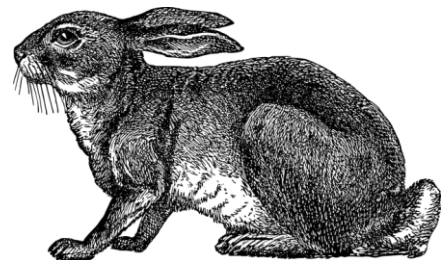

Bilaga, uppgift 5
Läsebok 1897**Texten omarbetad****5. Trägen winner**

Haren sprang öfwer fältet. Fort gick det. I två skutt hoppade han öfwer vägen. Där växte den allra skönaste kål, som harar tycka så mycket om.

Han satte sig och spisade av hjärtans lust. Nej, se här! Hwad är det för ett swart djur, som kryper på kålbladet? Det har horn. Ibland äro de långa, ibland korta. Det måtte vara en snigel, tänkte haren. "Du kryper så långsamt", sade han till snigeln, "du hinner wist icke hem till kvällen".

Snigeln hade sitt hem i skogen. Han menade, att han skulle hinna dit lika snart som haren. Haren skrattade åt snigeln, den stackaren, som wille springa i kapp. Han hade ju icke ens några fötter. Emellertid kommo de öfwerens att de skulle försöka, hwem som först kunde hinna fram till skogen.

Snigeln började genast krypa åstad. Haren gjorde några språng. Så stannade han och såg, att snigeln knappt hade kommit ur släden. "Det är god tid" sade haren, "jag behöfwer icke göra mig så brådtom, jag will spisa mer kål".

Det blef middag. Solen brände hett. Haren tyckte, att det war alltför beswärligt att springa i så stark värme. Snigeln kunde han ju springa förbi när som helst, och därför hade han så god tid, därför kunde han gärna lägga sig och sofwa en stund, menade han. Han lade sig i skuggan under en buske och somnade. När han waknade, war det långt lidet på dagen, och solen war nära att gå ned. Då sprang han upp och skyndade sig, allt hwad han orkade, till skogen. Men, när han kom fram pustande af trötthet, war snigeln redan där.

"Trägen winner", sade snigeln.